

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 24 δραχ. κατ' ἔτος προληπτικῶς. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων θέλει εἶναι 30 λεπτά διὰ τὸν σίγαν 50 στοιχείων. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλ. Τυπογραφίαν ἐντὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς εἰς τοὺς κυρίους Ἕλληνας Προξένους.

Le Courrier Grec paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 dracs par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 13 Ἰαννουαρίου.

JEUDI, 25 Janvier.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 12 Ἰαννουαρίου.

Εἶπομεν προλαβόντως ὅτι ἡ συγχώνευσις τῶν κομμάτων δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰμὴ ὡς ὁρος μεταβάσεως τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς ἀναρχικῆς καταστάσεως διαρκούσης τῆς ὁποίας ἐξηκολούθει νὰ ἀναπτύσσεται μέχρι τῆς εἰς τὸν ὀρόνον ἀναβάσεως τοῦ Βασιλέως, εἰς τινὰ τάξιν πραγμάτων μόνιμον καὶ ὀριστικὴν· ὅθεν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἀνασκευάσωμεν ὅσας ἀντιρροήσεις ἠκούσαμεν πολλὰκις ἐπαναλαμβάνομενας, καὶ τὰς ὁποίας, μὲ δυσαρτέσειάν μας, ὀφείλμεν νὰ τὸ ἀπολογώσωμεν, δὲν ὑπαγορεύει πάντοτε ἀκραιφνὲς αἰσθημα πατριωτισμοῦ.

Ὅταν ἡ περὶ συγχώνευσος τῶν κομμάτων γνώμη ἐξεφράσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καίτοι πρὸ καιροῦ ἦδη ἐφαρμοσθεῖσα εἰς τὴν ἡμετέραν πολιτικὴν, ἡ γνώμη αὕτη, ἅμα κατασταθεῖσα εὐκρινὴς, ἔφερε χαρακτηριστὴν καινοφανῆ ἐν μέσῳ τῶν ἰδεῶν τῶν συνήθως ἐπασχολουσῶν τοῦ κοινοῦ τὸ πνεῦμα. Πολλοὶ τὴν ἐξέλαβον ὡς ἀτοπίαν, οἱ πλείοτεροι δὲ καίτοι ἀναγνωρίζοντες αὐτὴν ὡς τὰ μέγιστα περιπόθητον, ἐκίχουσαν παρρησίαν δυσκατόρθωτον τῶν κομμάτων τὴν συγχώνευσιν. Ἄπαυ εἶτο πολλὰ συμβεβηκότα νὰ διαδεχθῶσι τὸ ἐν τῷ ἄλλῳ, καὶ νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς συγχώνευσος τῶν κομμάτων, διὰ νὰ δυνηθῶσιν οἱ ἀληθεῖς ζῆλοταί τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, οἱ νομιμοστέροι καὶ ὀξυδερκέστεροι τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἀνεκτότως ὑπήρητοῦσι τὴν πατρίδα των, νὰ γέρωσι καὶ κατὰ νῦν ὅτι ὄφειλον νὰ ἐδάσωσι τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων κίνησιν πρὸς τὴν τοιαύτην διεύθυνσιν. Ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῶν ἀνακτορικῶν προθέσεων, καὶ τὴν θαθεῖαν τοῦ Μονάρχου σέβασιν, πάντες ἠννόησαν τέλος πάντων ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης καινῆς γνώμης εἶδυτο νὰ προζῶνται ἀποτελέσματα πραγματικῶν, ζωτικῶν, μέγα καὶ γόνιμον. Ὡστε σήμερον, τῶν κομμάτων ἡ συγχώνευσις ἔχει ὡς πᾶσαν ἄλλην πολιτικὴν γνώμην τοὺς ὀπαδοὺς καὶ τοὺς ἐναντίους τῆς, ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἐναντιότης μακρὰν τοῦ νὰ προσβάλῃ τὸν ἔθνικόν τῆς γνώμης ταύτης χαρακτηριστὴν, καθιστᾷ μάλιστα ἐτι προφανέστεραν τὴν μεγαλειότητα καὶ τὴν βασιμότητα αὐτῆς. Καθότι ἂν θεωρήσῃ τις τὰ πράγματα ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ ἂν ἐξετάσῃ ἐμβριθῶς τὰ αἰσθηματα τῶν ὄσων ἀντιπολιτεθέντων τὸ ἀρτιπαγὲς τοῦτο σύστημα, θέλει ἰδῆ ἄμεσως ὅτι ἐκεῖνοι κυρίως ὀλίγες ἡμέρας ἐν μέσῳ τῶν ἐμφυλίων πολέμων καὶ διχονοιῶν, ἀντίκεινται ὀλιγὸν δυνάμειν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τάξεως τινος πραγμάτων μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ἐμφύλιοι ἀγῶνες θέλουσιν εἶσθαι τοῦ λοιποῦ ἀσυμβίβαστοι. Ἀλίως δὲ ἐκτὸς τούτων εἰσὶ καὶ τινες ἄλλοι ὀλίγες δὲν ἐκτιμῶσιν ἐπαξίως τὴν τάξιν τῆς νέας ταύτης πολιτικῆς, ἀρκεῖ νὰ γέρωι τις κατὰ νῦν, ὅτι ὁσάκις νέον τι οὐσθημα ἀνεφάνη εἰς τὸν κόσμον, εἶχεν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα νὰ ἐγείρῃ κατ' αὐτοῦ ὅλας τὰς παλαιὰς ἐξεις, ὅλους τοὺς τετριμμένους τύπους, ὅλας τὰς προλήψεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ τέλος πάντων ὅλα τὰ πραγματικὰ ἢ τὰ κατὰ φαντασίαν συμφέροντα τῆς σιγῆς. Ὑπὸ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην θεωρούμενα τὰ προσκόμματα τὰ ὅποια ἀπήνησε κατ' ἀρχὰς τὸ τῆς συγχώνευσος τῶν κομμάτων σύστημα, εἶναι μᾶλλον ἀποδείξεις τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ἰσχύος ἢ αἰτία ἀποδοκιμασίας. Ἀλλὰ σήμερον τέλος πάντων κἀνεὶς δὲν ἀντίκειται πλέον εἰς τὰς προσπάθειαι τῶν ὄσων διευθύνουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πρόοδον τὴν ὁποίαν διαγράφουσιν αἱ περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας ζῶμεν, καὶ ἂν ὑφίστανται ἄτομα τινὰ μὴ θέλοντα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ τοιαῦτον προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ὡς πρὸς τὰς καινοφανεῖς ἰδέαι, ὑπάρχει πάντοτε εἰς πᾶσαν κοινωνίαν κλάσις τις ἀθρόων ὀλίγων ὅτε πιστεύουσιν ὅτε παραδέχονται τίποτε πρὶν ἰδῶσιν καὶ ἀφῶσι, διὰ τοῦτο ὀφείλει τις πάντοτε ὡς πρὸς τὴν ἀνθρώπινον δυσπιστίαν νὰ ἐφαρμοζῆ κατ' ὅλους τοὺς τόπους καὶ κατ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τὸ κατὰ παράδοσιν ἀρχαίων ἠθῶν τῆς ἀπιστίας τοῦ Θωμᾶ. Ἄλλως τε ἕκαστος ἐννοεῖ κάλλιστα ὅτι ὄσων ἔχουσιν ἐξείς παραδεδογμένους καὶ δοξασίας ὀρισμένας δὲν δύνανται τοσοῦτον εὐκόλως νὰ μεταβάλλωσιν ἐν ἀκαρεῖ ὀλόκληρον τὸν βίον των, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται εἰς τοὺς τοιαύτους νὰ ἀποδείξῃ ἡ ὕλικὴ πείρα ὅτι τὰ ἠθικὰ καὶ φυσικὰ αὐτῶν συμφέροντα μὴδαμῶς δὲν ἐκτίθενται ὑποβαλλόμενα εἰς ἰδέαι καινοφανεῖς ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν. Ἡ ὕλικὴ ἀρα αὕτη πείρα προβαίνει γιγαντιαίως ὀμῶς, καὶ μετ' οὐ πολὺ θέλει ἐννοεῖ ἕκαστος εὐκόλως πῶς ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Μοναρχία καὶ ποῖαι θέλουσι εἶσθαι εἰς τὸ μέλλον αἱ συνέπειαι αὐτῆς· τότε θέλει ἐννοῆσει ἕκαστος πόση σέβασις καὶ προσηντικότης ὑπήρχεν εἰς τὴν μετρίαν καὶ ἀμερόληπτον διαγωγὴν τοῦ νέου Ἀνακτος τῆς τρωικῆς Ἑλλάδος.

Ἐπανερχόμενοι λοιπὸν εἰς τὰς ἀντιρροήσεις περὶ τῶν ὀσίων ἐπιλήσαμεν ἀνωτέρω, ἀπαντῶμεν πρῶτον εἰς τὴν μᾶλλον κοινὴν μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ὁποίαν προσποιώμε οἱ ἐπαναλαμβάνουσι τινὲς κακῆ τῆ πίστει ἐπὶ προσχηματικῶς ἀπλοϊκότητος· ἀλλὰ ποῖος δὲν γνωρίζει τὰ ἐνδομύχα καὶ ἀληθῆ τῶν τοιαύτων φρονήματα;

INTERIEUR.

ATHÈNES le 24 Janvier.

La fusion des partis, avons nous dit, ne doit en définitive être considérée en Grèce, que comme un moyen de transition qui doit aider la nation à passer de l'état anarchique dans lequel est s'est développée jusqu'au jour où le Roi est monté sur le trône, à une situation stable est définitive, et à ce propos nous ne croyons pas inutile de répondre à quelques objections que nous avons souvent entendu répéter, objections qui, nous le disons avec peine, paraissent ne pas être toujours dictées par un patriotisme bien éprouvé et bien irréprochable.

Lorsque la pensée d'une fusion des partis fut exprimée en Grèce, bien que depuis longtemps elle ait été conçue et même appliquée à notre politique, cette pensée ne laissa pas, lorsqu'elle se formula distinctement, que d'apparaître avec une couleur d'étrange nouveauté au milieu des idées qu'on avait coutume de voir occuper l'esprit public. Beaucoup de personnes la traitèrent d'utopie et de rêve fait à plaisir, et un plus grand nombre encore, tout en la reconnaissant comme fort désirable, déclarèrent la fusion des partis impossible. Il fallut que bien des faits se succédassent pour que leur enseignement fit ressortir la nécessité d'une fusion des partis, avant que les hommes ardents et dévoués, les hommes intelligents et clairvoyans, que la Grèce connaît comme ses plus infatigables serviteurs, sougeassent à travailler pour faire entrer le mouvement général dans cette direction : cependant, grâce à la persistance des intentions royales et grâce à la sagesse du Souverain, chacun arriva peu à peu à comprendre que quelque chose de réel, de vivant, de grand et de fécond, pouvait naître de cette pensée nouvelle, et aujourd'hui, la fusion des partis, comme toute opinion politique, a ses partisans et ses détracteurs.

La fusion des partis a des détracteurs, et ce fait, loin de nuire au caractère de nationalité de cette idée politique, sert encore à en faire ressortir la grandeur et la consistance, car si l'on y regarde de près, et si l'on arrive à pénétrer les sentimens qui inspirent les paroles qui se prononcent contre le système naissant, on trouve que ce sont précisément ceux qui n'ont grandi que dans les luttes intérieures ou dans les guerres civiles, qui s'opposent de toutes leur forces à l'avènement d'un ordre de choses où les luttes intérieures et les guerres civiles seront désormais impossibles : Puis s'il se trouve encore çà et là quelques individualités qui déprécient les tendances de la politique nouvelle, il suffit de se souvenir que toutes les fois qu'un système nouveau a paru dans le monde, son premier effet a toujours été de soulever, contre lui même, toutes les habitudes anciennes, toutes les routines admises, tous les préjugés de l'époque, et enfin tout les intérêts réels ou imaginaires du moment : de ce point de vue on pourrait dire que l'opposition, qu'a rencontré dans le principe, le système de la fusion des partis est plutôt un signe de la réalité de sa force, qu'une raison pour le condamner. Mais, en définitive, à l'heure qu'il est, s'il se rencontre des individualités qui ne s'associent pas encore entièrement à ce travail c'est que qu'à l'égard de toutes les idées nouvelles, il est toujours une certaine classe de la société qui ne peut croire et admettre qu'après avoir vu et touché, et l'antique tradition de l'incrédulité de St. Thomas est un symbole du raisonnement que l'on doit appliquer, dans tous les lieux et à toutes les époques, en regard du phénomène opinatoire de la défiance humaine. Au reste on comprend parfaitement que ceux qui ont des habitudes prises, des opinions faites, et des idées arrêtées, ne peuvent pas toujours, dans un temps donné, changer instantanément leur vie toute entière, et qu'il est nécessaire qu'une expérience matérielle leur prouve préalablement que leur intérêts moraux et physiques ne sont

Ἡ συγχώνευσις τῶν κομμάτων εἶναι, λέγουσι, δυσκατόρθωτος εἰς τὴν Ἑλλάδα διότι διὰ τὰ γίνῃ ἀπαιτεῖται νὰ λάβωσι προηγουμένως ἐνὸς ἐκάστου τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ συμφέροντα μετασχηματισμὸν πολλὰ ἀπόλυτον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀσυνδιδάστων μὲ τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπινου διοργανισμοῦ· ἡ συγχώνευσις ἀρα τῶν κομμάτων δὲν δύναται, λέγουσι, νὰ πραγματοποιηθῇ εἰμὴ διὰ θαύματος.

Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἐκφραζόμενοι τὴν τοιαύτην ἀντιθέσιν δὲν κρῖνον εἰμὴ πολλὰ ἐπιπλοαίως τὴν τάσιν τῆς συγχωνεύσεως τῶν κομμάτων, καὶ τὰ ἀληθῆ ἐθνικὰ συμφέροντα. Καθότι πῶς δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἐντὸς μόνον μιᾶς ἡμέρας καὶ κατὰ ῥητὴν τινα ὄραν τὰ διάφορα κόμματα καὶ αἱ διηρημένα δοξασίαι ἠμποροῦν ὡς ἐκ θαύματος νὰ ἐκλείψωσι, καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἀμέσως ἡ συνάφεια τῶν δοξασίων, τῶν θελήσεων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων ὅλων.—Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις ἠθελεν εἶσθαι παράλογος, εἶναι πρὸς τούτους ἀνατιθέσθαι προκρινότερον νὰ φυλάξῃ ἐκαστος τὸν ἀρχέτυπον αὐτοῦ χαρακτήρα, τὴν ἀκεραιότητα τῆς συνειδήσεώς του, καὶ τέλος πάντων τὸ σῆμα τῶν συμφερόντων του. Συμφέροι μάλιστα νὰ διατηρήσῃ ἐκαστος κατ' ἴδιον τὰ δύο μεγάλα κόμματα τὰ ὅποια διαμερίζονται τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος τὴν πίστιν τῶν ὡς πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ὡς πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τῆς γενικῆς ἐνεργητικότητος τὴν ἐποψίαν, καθότι πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἡ πρόοδος μιᾶς κοινωνίας δὲν πραγματοποιεῖται εἰμὴ δυνάμει νόμου τινὸς ἐνεργείας καὶ ἀνεργείας, μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπόψεων τοῦ ἠθικοῦ καὶ ὕψους αὐτῆς βίου, καὶ διὰ τῆς τριβῆς τῶν διαφόρων συμφερόντων καὶ τῶν διαφόρων κλάσεων. Ἐπομένως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καθὼς εἰς πᾶν ἄλλο μέρος θέλουσιν ὑπάρχει πάντοτε διάφοροι χρωματισμοὶ πολιτικῶν δοξασίων διότι ἐκάστη αὐτῶν ἐρεῖται νὰ παριστῆται μίαν τινὰ ἐποψίαν τῶν κοινωνικῶν συμφερόντων, ἀλλ' εἶναι αὐτῶν ἀνατιθέσθαι, (καὶ ἡ συγχώνευσις τῶν κομμάτων δὲν τείνει βεβαίως πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν), ὅτι ὅλα τὰ κόμματα, πᾶσαι αἱ δοξασίαι, ὅλα τὰ συμφέροντα καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ άτομα δύναται νὰ ἰσορροπήσῃ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς γενικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν γενικῶν τοῦ ἔθνους συμφερόντων. Πᾶς Ἕλληνας εἴτε Κυβερνητικὸς, εἴτε Συνταγματικὸς ἢ ἀποκαλεῖται εἶναι πρὸ πάντων ἄλλων Ἕλληνας, καὶ ὑπήκοος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου. Δὲν ὑπάρχει εἰς μόνον Ἕλληνας, ὅστις δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπεκδωθῇ ὡς πρὸς τὸν τύπον πᾶν ὅ,τι ἐριστικόν, καὶ βίαιον ἀπέκτησαν εἰς τὸ παρελθὸν αἱ δοξασίαι του, ἀρκεῖ μόνον ἄν' ἐνὸς μὲν νὰ μὴν ἴδῃ προσβαλλόμενα τὰ συμφέροντά του, ἄν' ἐτέρου δὲ μέρους νὰ πισθῇ ὅτι καὶ αἱ ἀρχαῖοι ἀνταγωνισταὶ του συγκατατίθενται εἰλικρινῶς εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόταξιν. Ὅθεν τὸ ζήτημα ἀίσιως ἢ συγχώνευσις τῶν κομμάτων εἶναι ἐραριστία εἰς τὴν ἡμετέραν πολιτικὴν περιορίζεται εἰς τὸ ἀίσιως οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ἰκανὴν ἀρχίνουσαν διὰ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἀπαλλάξωσι τὰ συμφέροντά των ἀπὸ τοῦ τύπου ἐκείνου οἱ ὅποιοι ἀντίκεινται εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης των, καὶ βεβαίως κανεὶς δὲν ἔμπορῇ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι οἱ Ἕλληνες στεροῦνται τῆς τοιαύτης ἀρχίνουσης.

Ἐκεῖνοι ἀρα ὅσοι προσδεῖν τὴν συγχώνευσιν τῶν κομμάτων ἐξέδουσι νὰ ἐκτιμῶσι καλλίτερα τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτήρος τὰς ιδιότητας, καὶ ἐκπληροῦσιν ἔργον τοσοῦτο μᾶλλον ἐντιμῶν, καθὼς τὸ ἔργον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ εἰμὴ συνεργείᾳ ὅλων τῶν ἀλλοτρῶν τῆς πατρίδος ὅλων.

Κυρίως ὅμως ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἔργου τῆς συγχωνεύσεως τῶν κομμάτων ἀπόκειται εἰς τὸν θρόνον ὅστις πρῶτος συνέλαβε τὴν τοιαύτην ἰδέαν, καὶ ὅστις πρῶτος τὴν ἔδωκεν εἰς πρᾶξιν. Εἰς τὸν Βασιλέα ἀπόκειται κυρίως νὰ κρῖνῃ περὶ τῆς ἀξίας τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δοξασίων αἱ ὅποια πρόκειται νὰ συναρθῶσι, καὶ εἰς αὐτὸν καὶ μόνον ἀπόκειται νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐποψίαν τῆς πραγματοποίησεως τινῶν λεπτομερειῶν τὰς ὁποίας ἐκαστος κατ' ἀρέσκειαν ἀναλύει καὶ συζητεῖ. Ὅθεν μέχρι τῆς ἐπαρχῆς ἐκείνης τοῦ ἔθνους αἱ ἐπιπέδους ἐπαναπαύονται εἰς τὴν ὀρόνησιν ἢ τις ὑπαγορεύει τὰς πράξεις τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰ πάντα προμηθεύουσιν εἰς τὴν πολιτικὴν μας τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῖς ὁποίοις μόνος ὁ ἀκραιφνὴς πατριωτισμὸς δύναται νὰ συλλάβῃ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Εὐχαριστῶς ἐθεωροῦμεν εἰς τὴν ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου [5 Ἰαννουαρίου] 1837 [8] ἀναφορὰν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι αἱ πλείοτεροι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν κατασκευασθῶσαν ἤδη ἀμειψοὶ παρὰ τῶν Δημοτῶν τῶν ἀμοιβαίων Δήμων, διὰ τῶν ἀξιοπαύων προσπαθειῶν τοῦ Διοικητοῦ Κ. Κ. Ἀξιώτου καὶ συνεργείᾳ τῶν Δημάρχων.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν παραγγέλλεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν Ἐψηλὴν μας εὐαρέστησιν εἰς τὸν ἀνο εἰρημένον Διοικητὴν διὰ τὸν ἀόκνον ζῆλον του περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνάγκοντας Δημάρχους διὰ τὴν ὁποίαν δεικνύουσιν ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν συμφερόντων τῶν προσπάθειαν.

Ἡ παροῦσα μας ἀπόφασις θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Δεκεμ. 1837, [6 Ἰαννουαρίου. 1838].
Ο Θ Ω Ν,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

— Ἐκδίδεται κατ' αὐτὰς καὶ ὁ δευτέρος ἀριθμὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, ὡς ἐκ τῆς συντάξεώς της δὲ ἀναγνωρίζεται ὁ ζήλος τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισμένης ἀρχαιολογικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἢ ὁποία γαίνεται ἀπ' ἀρχῆς προκρινόμενῃ νὰ συνδράμῃ τὰ μέγιστα τῆς ἐπιστήμης τὴν πρόοδον, εἶναι ἀξιοσέβαστος τόσον διὰ τὴν τυπογραφικὴν καὶ λιθογραφικὴν αὐτῆς φιλοκαλίαν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης τὴν ὁποίαν διαλαμβάνει. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἐφημερίς τὴν ὁποίαν ὑπεδέχθη εὐχαριστῶς τὸ κοινόν, θέλει κατασταθῇ μετ' οὐ πολὺ ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἀπὸ τοῦδε χάρις εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὴν πολυμάθειαν τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Ρίζου Παγκαθῆ τοῦ κρυφίου αὐτῆς Συντάκτου, δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἔμπορῇ νὰ συγκριθῇ μὲ ὅλα τὰ τοιαύτης φύσεως ἐκδιδόμενα συγγράμματα εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν. Συνιστῶμεν ἰδίως εἰς τὴν προσοχὴν τῶν εἰδημόνων τὴν τυπογραφικὴν ἀκριβείαν καὶ τὴν ἐντέλειαν τῶν εἰκονογραφικῶν καὶ τῶν λιθογραφικῶν ἐπιγραφῶν τῆς περιῆς ὁ λόγος ἐφημερίδος. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐφόρου τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας τὸ σήμαγμα τοῦτο θέλει μεταφραζεσθαι Γαλλισί ὡς ὀφείτω, καὶ τότε θέλει κατασταθῇ ἀνατιθέσθαι ὡφελωτάτων καὶ ἀναπόφευκτον εἰς ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς ἐταιρείας τῆς Εὐρώπης.

exposés à aucun dommage sous l'empire des idées nouvelles qu'on les appelle à pratiquer en politique. Or, l'expérience matérielle dont nous parlons s'avance à grand pas, et bientôt le fait de la naissance, en Grèce, de la monarchie sera, avec toutes ses conséquences d'avenir, à la portée de toutes les intelligences et bientôt chacun comprendra combien il y eut de sagesse et de prévoyance dans la conduite modérée, impartiale et désintéressée du jeune souverain de la Grèce moderne.

Pour en revenir aux objections dont nous avons parlé plus haut, nous répondrons d'abord à celle qui se trouve le plus généralement répandue dans le peuple, et que certaines personnes affectent de répéter avec une apparence de bonne foi et de simplicité, qui font trop contraste avec intelligence et la pénétration que chacun leur connaît, pour qu'on ne soit pas en droit de croire à des pensées plus profondes et plus épurées.

La fusion des partis en Grèce est impossible, dit-on souvent, attendu, qu'elle tend à faire subir une transformation trop absolue aux sentimens et aux intérêts respectifs des individus, transformation qui est incompatible avec la nature de l'organisation de l'homme, et qui dénote, de la part de ceux qui la poursuivent, une prétention dont la réalisation ne pourrait résulter que d'un miracle.

Il est évident que cette objection n'est que la suite d'un jugement légèrement prononcé, et d'un examen, superficiellement fait, de la tendance de la fusion des partis et des véritables intérêts nationaux; car, il est bien évident que personne au monde ne songe à faire que, dans un jour donné et à une certaine heure, les différens partis et les divisions d'opinions disparaissent comme par enchantement, pour faire place à une communion de pensées, de volontés et intérêts entre tous les grecs: outre que ce but serait de toute absurdité, l'ont sent qu'il est bon au contraire que chacun conserve l'originalité de son caractère personnel, l'intégrité de sa conscience, et enfin la totalité de ses intérêts. Il est utile que les deux grands partis qui se partagent en Grèce le domaine de la politique, conservent respectivement leur foi en tel ou tel principe, et leur dévouement à telle ou telle face de l'activité générale: puisque, comme chacun le sait, le progrès d'une société ne s'accomplit qu'en vertu d'une loi d'action et de réaction entre les divers faces de la vie morale et matérielle, et par le frottement de divers intérêts et des différentes classes. Il est donc évident que, toujours, il y aura en Grèce, comme partout ailleurs, diverses couleurs d'opinions politiques, puisque chacune d'elles est appelée à représenter une certaine face des intérêts sociaux, mais il est positif, et la fusion des partis ne tend pas à autre chose, que tous les partis, toutes les opinions, tous les intérêts et toutes les individualités, peuvent tomber d'accord sur la question de politique générale et sur celle des intérêts généraux de la nation. Qu'un grec s'appelle *Kyvernitique* ou *Syntagmatique*, il est grec avant tout, et sujet du trône de la Grèce, et il est de toute vérité qu'il n'est pas un seul grec qui ne soit disposé à abandonner la forme de rivalité d'antagonisme, et de violence que ses opinions ont pu revêtir dans le passé, pourvu que, d'une part, il ne sente pas ses intérêts compromis, et que, d'un autre côté, il voie même abnégation se produire sincèrement de la part de ses anciens adversaires. De façon que la question de savoir si la fusion des partis est applicable à notre politique, se réduit, à savoir si les grecs ont assez d'intelligence pour être en état de débarrasser leurs intérêts des formes qui sont contraires à l'amélioration de leur sort, et, certes il n'est personne au monde qui pense que les grecs sont dénués de cette intelligence.

Ceux qui ont mis en avant les préceptes de la fusion des partis ont donc mieux senti les ressources du caractère hellénique, et leur travail fait d'autant plus d'honneur à leur concitoyens, qu'il ne peut s'accomplir sans le concours de leur patriotisme.

Au reste l'accomplissement de l'œuvre de la fusion des partis appartient surtout au trône, qui, le premier, en a conçu la pensée et qui, le premier, a commencé à la pratiquer. Au roi appartient surtout de juger de la valeur respective des opinions et des intérêts qu'ils s'agit de rapprocher, et à lui appartient, avant tout autre, de prononcer sur l'opportunité de la réalisation de certains détails que chacun analyse et discute à sa manière. Or, jusqu'à ce jour les espérances de la nation ne peuvent que s'alimenter de la sagesse qui préside aux actes de l'autorité royale, et tout présage, dans notre politique, la réalisation des projets que le plus ardent patriotisme peut se plaire à former.

Ο Θ Ω Ν
PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRÈCE.

Nous avons appris avec satisfaction, par le rapport de notre ministère de l'intérieur, en date du 24 décembre 1837 (5 janvier 1838,) que la plupart des routes de l'Attique ont été rendues carrossables par les soins du gouverneur de cette province M^r. C. Axiotis, et par les travaux des communes. Le Ministère de l'intérieur est chargé d'en exprimer notre

Έχοντες ὅτι ὄψιν τὴν ὀραίαν ταύτην ἐκδοῦν, ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν ὀλίγα...

Σήμερον ἡ Βασιλικὴ Τυπογραφία μεταχειρίζεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς ἐρ...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ. Γίνεται πάντοτε λόγος εἰς Παρίσι περὶ τῆς δυσαρκεσίας τὴν ὀ...

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς δὲν θέλουσι λάβει πέρας, ὡς φαι...

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες διαλαμβάνουσι λεπτομερείας τινὰς περὶ τῆς ἐσχάτου...

Ὁ Δοῦξ τοῦ Νεμούρ ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσι. Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι...

ΑΙΤΑΙΑ. Ἀκόμη εἶναι ἀδηλόν ποῖος εἶναι ὁ χροματισμὸς τῆς νέας Βουλῆς...

Αἱ ὑποθέσεις τοῦ Καναδά ἐπαρρολοῦσι πάλιν τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν καὶ...

haute satisfaction au susdit gouverneur, et par son interméd...

La présente sera publiée par le journal du gouvernement. Athènes le 25 décembre 1837 (6 Janvier 1838.)

OTHON.

Le ministre l'intérieur G. GLARAKIS.

Le second numéro du Journal Archéologique est sous presse, et l'on reconnaît...

Αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν, καθότι ἀντὶ τῆς δαπάνης τὴν ὀπίαν ἔκαμεν κατ' ἀρ...

EXTÉRIEUR.

FRANCE. On continue de s'entretenir à Paris, du mécontentement manifeste...

Les journaux français répondent à ces attaques en disant qu'au fond des choses...

Les travaux préparatoires de la chambre ne semblent pas devoir se terminer...

Les journaux français contiennent quelques détails sur le complot contre le...

Le duc de Nemours est de retour à Paris. On sait qu'il s'était brisé le bras...

ANGLETERRE. La couleur du nouveau parlement n'est pas encore tranchée.

Les affaires du Canada occupent gravement le gouvernement anglais et le fait...

γυατά, άλλ' όπως και αν έχη το ελάχιστον συμβεβηκός δύναται να επιφέρει κάποιον αποτέλεσμα. Μέχρι τούδε φαίνεται ότι η Άγγλική Κυβέρνησις προσπαθεί να καταπαύη την επανάστασιν διά της βίας, όθεν περιμένομεν να ιδώμεν πώς θέλει αποβεί ή υπόθεσις αυτή.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Κατά την πρώτην συνεδρίασιν των Κορτών ο Κ. Μαρτινέζ δήλωσεν ότι η Κυβέρνησις έχει σχεδιάσει να αποστείλη εντός τριών ημερών εντός του κράτους. Οι μαθηταί εκφοβισθέντες την δυσσεβείαν των έπισημοτήτων παρά της εξουσίας, και διωρισθέντες εις την προκειμένην περιστασίαν διοικητικής της Γουττίγης ο Συνταγματάρχης Βινίερ, αναδεχθείς υπό ιδίαν του εθόνην την διατήρησιν της ήσυχίας, λέγει ότι επί τούτω έδωκεν ο Συνταγματάρχης ούτος άδοτηρότατας διατάγας, και ότι τα πάντα εκτελούνται τώρα εν ήνωματι του Μονάρχου. Η έφημερίς της Δειψίας άναγγέλλει ότι οι Καθηγηταί Δαλμάνν, και Βέβερ είχαν φθάσει κατ' εκείνην την πόλιν την έσπέραν της 21. Δεκεμβρίου. Κατά τας τελευταίας εκ Γουττίγης ειδήσεις ή ήσυχία της πόλεως ταύτης δεν είχε διαταραχθή, και κανέν κίνημα δεν είχε γίνει πρό δύο ημερών ούτε εκ μέρους των μαθητών ούτε εκ μέρους της εξουσίας.

ΑΝΟΒΕΡ. Είχε διαδοθή φήμη την 20 Δεκεμβρίου εις Στουτγάρδη ότι είχαν συμβή ταραχαί εις τόν Όσναβρουν, και ότι η Κυβέρνησις είχε στείλει εκεί επί τούτω στρατεύματα. Όλων των μαθημάτων του πανεπιστημίου της Γουττίγης ή παράδοσις διεκόπη κατά διαταγήν του Βασιλέως. Οι Καθηγηταί Δαλμάνν, Γρίμμ και Γερβίνος επάβησαν των χρεών των και διετάχθησαν να αναχωρήσωσιν εντός τριών ημερών εκτός του κράτους. Οι μαθηταί εκφοβισθέντες την δυσσεβείαν των έπισημοτήτων παρά της εξουσίας, και διωρισθέντες εις την προκειμένην περιστασίαν διοικητικής της Γουττίγης ο Συνταγματάρχης Βινίερ, αναδεχθείς υπό ιδίαν του εθόνην την διατήρησιν της ήσυχίας, λέγει ότι επί τούτω έδωκεν ο Συνταγματάρχης ούτος άδοτηρότατας διατάγας, και ότι τα πάντα εκτελούνται τώρα εν ήνωματι του Μονάρχου. Η έφημερίς της Δειψίας άναγγέλλει ότι οι Καθηγηταί Δαλμάνν, και Βέβερ είχαν φθάσει κατ' εκείνην την πόλιν την έσπέραν της 21. Δεκεμβρίου. Κατά τας τελευταίας εκ Γουττίγης ειδήσεις ή ήσυχία της πόλεως ταύτης δεν είχε διαταραχθή, και κανέν κίνημα δεν είχε γίνει πρό δύο ημερών ούτε εκ μέρους των μαθητών ούτε εκ μέρους της εξουσίας.

ΒΕΛΓΙΑ. Η Όλλανδική Κυβέρνησις ήθέλησεν εσχάτως να ύλοτομήσῃ τόν δάσος του Γρόννεβαλδ τόν όποιον κείται εντός του δουκάτου του Λυξεμβούργου. Οι Βέλγοι είχαν αποφασίσει να αντισταθώσιν με τήν όπλα αν ή χρεία τόν καλήσῃ και είχαν μάχιστα στείλει επί τούτω νέα στρατεύματα εις Λυξεμβούργον. Διεδόθη φήμη ότι ήρχισαν ήδη έχθροπραξίαι τινές μεταξύ των δύο τούτων αντίζηλων δύναμεων, άλλ' ή φήμη αυτή ήτον ως φαίνεται, ψευδής.

ΤΟΥΡΚΙΑ. Περισμένεται άναπομνήτως, λέγει ή έφημερίς της Σμύρνης, τόν Βαϊράμν διότι ήν άπομνήσῃ τήν κίνησιν εις τήν πολιτικά πράγματα της Κωνσταντινουπόλεως. Λέγουσιν ότι τόν δεύτερον τερζιχάτι θέλει έκδοθή μετά τόν Βαϊράμν, μολοντί δεν είναι πιθανόν να διαλαβώσῃ μεγάλας μεταβολάς, καθότι οι πλείοτεροι Διοικηταί και Πασσάδες επεξευρόθησαν εις τήν θέσιν των. Πολύς λόγος γίνεται περί της προσεχούς εκδόσεως διατάγματος σκοπόν έχοντος να τροποποιήσῃ τόν έννομα των Ουλεμάδων και τας στολάς του στρατού.

Ο Σουλτάνος διέταξε να μην έμποδίσωσιν εις τόν έξῃς τούς όσον έπιθυμώσιν να τόν έγγειρίζωσιν άναφοράς.

Γράφουσιν εκ της Ήραύλας ότι είχε φθάσει εις εκείνην την πόλιν Όθωμανικόν τι πλοίον εντός του όποιου εύρέθη τις προσβεβλημένος υπό της πανόλους. Επομένως έλήθησαν άμέσως άσπρήτρια μέτρα διά να άπαντήσωσιν πάσαν ένδεχόμενήν πρόσοδον του κακού. Έγίνετο προσέτι λόγος εις Κωνσταντινούπολιν περί νέας άποπειράς συμβιβασμού μεταξύ της ήψηλης πόρτας και του Μεχμέτ-Αλή. Φαίνεται ότι ό τελευταίος ούτος συγκατάτίθεται μεν να κάμη μεγαλητέρας χρηματικάς θυσίας, άλλ' άφ' έτέρου μέρους ζητεί να αναγνωρισθή τελεία και πλήρης ή ανεξαρτησία του.

Η πανόλις εξέλιπεν όλος διόλου εις Κωνσταντινούπολιν, και άποδίδουσιν τήν παύσιν της εις τόν ύπερβολικόν ψύχος τόν όποιον έπιζυγατέ πρό τινων ημερών εις εκείνην την πόλιν.

— Τόν τελευταίον ρουλλάδιον της Άρθολογίας περιέχει τήν ακόλουθα.

ΝΟΜΙΚΑ. Περί συναλλαγμάτων. — ΎΓΙΕΙΝΗ. Περί άσφυξίας. — ΓΕΩΡΓΙΑ. Περί έμφυλισμού ή έμβολιασμού των δένδρων. — ΠΟΙΚΙΛΙΑ. Περί έγγαστριμυθίας. Περί πυρετών ή πυρεκώδων φαινομένων. Τρόπος τόν έμποδίσῃ τόν χαρτν να πινη. Τρόπος τόν να κάμησῃ άδιάφορον πίν ειδος υφάσματος. Τρόπος τόν να διατηρήσῃ τις τόν γάλα να πόν δι' έλλοκλαρα έτη. Τρόπος τόν να κάμησῃ τρυφερόν τόν κρέας των παλαιών όρνίθων. Έτερος τρόπος διά τήν κρέατα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Γράφουσιν εκ Φραγκουστίου ότι είχε φθάσει εσχάτως εις εκείνην την πόλιν ό Δόν Δουδοβίτς δέ Σιλβα ύπασπιστής του Δόν Καρόλου, στελλόμενος καθός λέγουσιν, διά μυστικήν τινά ύπόθεσιν προς την Ηρωικέσσαν του Βεϊρά.

— Αί έφημερίδες των Ήνωμένων Έπαρχιών της Άμερικης αναφέρουσιν ότι σφοδρά τις τρικυμία είχε κατακλύσει όλόκληρον την πόλιν Κασίλδα λιμένα της ήσου Τριάδος, και εκτός πολλών άλλων μεγάλων ζημιών είχαν καταποντισθή και διάφορα πλοία.

— Πέντε χιλιάδες Άγγλοι στρατιώται έμελλον να αναχωρήσωσιν εκ της Ήραυλίας διά τόν Καναδά.

— Τόν Ήσπανικόν ύπουργέιον μετεσχηματίσθη κατά τόν έξῃς τρόπον: ό στρατηγός Έσπαρτέρος διορισθή Γραμματέας επί των Στρατιωτικών, και προσωρινός μέχρι της άφίξεός του ήθελε διευθύνει την Γραμματείαν ταύτην ό Βαρόνος Σολάρ. Ο Κ. Μών επί της Οικονομίας, ό Κ. Σομμερουέλος Πρόεδρος των Κορτών, ό Κ. Καστρος επί της Δικαιοσύνης. Μόνοςό επί των Ναυτικών Γραμματέας δεν είχε διορισθή ακόμη.

— Εσχάτως άπεφασίσθη εις Ήρουσίαν ότι του λοιπού ούδεις αξιωματικός δεν θέλει έχη την άδειαν να εκπαλησοί καθήκοντα ύπασπιστού, αν δεν γνωρίζῃ έντελώς την Γαλλικήν γλώσσαν.

— Εις την έφημερίδα της Ρώμης αναγινώσκομεν ότι ό Πάπας όμιλήσας προς την Σύνοδον των Καρδιναλλων περί της άπελάσεως του άρχιεπισκόπου της Κολόνης, ένεκρινε καθ' όλους τούς λόγους την διαγωγήν του επισκόπου τούτου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο Ίωσήφ Χούτβεργ Ράπτης από την Βιέννην της Άουστρίας, γνωστοποιεί τόν κοινόν της πόλεως ταύτης, ότι έλαβε κατ' αυτās τās ήμέρας νέα ένδύματα άνδρών, και διά τās Κυρίας μαντέλλα, καπέλλα, χειρότια και άλλα διάφορα της στολής αυτών πράγματα, όδός Έρμου αριθ. 24.

Ο ύποφανόμενος έλλών από Παρίσι, όπου έδιεθύνη εργαστήριον ήαπτών, ήνοιξε όμοιον κατάστημα εις την Ήρωτέουσαν ταύτην. Συσταίνεται εις τόν κοινόν ως ήαπτης και δύναται να χρησιμώσῃ ένδύματα έντελέστατα και της νεωτέρας μόδας.

Κατοικεί εις τόν εργαστήριον του Κυρίου Έγκεν, εις την πλατείαν των Ταχυδρομείων. I. A. Σούστερ. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ).

Ο Ύπευθύνος Συντάκτης Ιωάννης Α. Μπαλῆς.

au parlement des mesures conformes a ces demandes, et en nommant de nouveaux gouverneurs dans la colonie, mais malheureusement aucune decision n'a encore été prise. Cependant les garnisons anglaises éparses dans le Canada representent a peine une force de 6000 hommes, et le nord américain renferme, a ce qu'assurent les journaux anglais eux memes, plus 160,000 miliciens: Les bas-Canada seul compte a peu pres 85,000 habitans enrólés. D'un autre cöté la navigation du St. Laurent est impraticable avant le mois de mai, et en supposant qu'une escadre aborde a Halifax, les troupes quelle débarquerait auraient a franchir l'espace de 700 milles avant d'arriver a Quebec. On assure que le nord des Etats-Unis prend part a la querelle, et que si les Canadiens organisent une force réguliere, ils seront rejoints par un grand nombre de volontaires américains. Il est possible que ces assertions, que nous empruntons aux organes de la presse Britannique, soient axagérées: mais il est positif néanmoins que l'accident le plus insignifiant peut-êtr e la cause d'évenemens fort graves. Jusqu'a ce jour le gouvernement anglais parait vouloir soumettre par la force la révolte des Canadiens, nous attendons que d'autres nouvelles nous apprennent le succès de ses opérations.

ESPAGNE. Les nouvelles de Madrid nous apprennent que le gouvernement exprime hautement le désir de revenir aux principes de l'Etatuto Real. Mr. Martinez de la Rosa a ouvert la nouvelle assemblée des Cortés par un discours qui, dit-on a fait une grande impression. On attendait l'arrivée de Cordova et de Torneo. La guerre languit toujours dans le nord de la Péninsule, a cause peut être de la saison qui force les deux partis a se tenir plutôt sur la défensive. Le Prétendant est loin cependant d'avoir épuisé toutes les ressources, et l'on apprend même que Gomez, rentré en grâce près Don Carlos, s'est mis a la tête d'une expédition qui devait partir a la fin de decembre pour les environs de la capitale.

HANNOVRE. Le bruit courait le 20 decembre a Stuttgart, que des troubles avait éclaté a Osnabruck et qu'on y envoyait des troupes. Tous les cours de l'université de Göttingue ont été suspendus par ordre du Roi. Les professeurs Dahlmann, Grimm et Gervinus ont été destitués de leurs places a l'université, et bannis du royaume qu'ils ont dû quitter dans le délai de trois jours. Les étudiants ayant fait quelques démonstration d'insubordination, elles ont été reprimées par la force armée; et le colonel Winicker a été nommé gouverneur de la province de Göttingue. Il doit répondre sur sa tête de la tranquillité publique: On dit, qu'il a donné des ordres très sévères, et tout se fait maintenant, dans la province, au nom du Roi. La Gazette de Leipsick annonçait que les professeurs Dahlmann et Weber étaient arrivés a Leipsick dans la soirée du 21 decembre. Au départ du Courier de Göttingue la ville était tranquille et aucun démonstration n'avait eu lieu depuis deux jours, ni de la part des étudiants ni de la part de l'autorité.

BELGIQUE. Le gouvernement eut dernièrement l'intention de faire exploiter la forêt de Grünwald, qui est depuis sept ans entre les mains des belges et qui est située sur le territoire du duché de Luxembourg. Les Belges étaient décidés a s'opposer par la force aux prétentions du gouvernement hollandais, et avaient même envoyé de nouvelles troupes dans le Luxembourg. Quelques bruits, annonçant des commencemens d'hostilités entre les deux puissances rivales, avaient été répandus, mais il paraît qu'ils étaient dénués de fondement, et que les choses se sont terminées a l'amiable.

TURQUIE. On attend impatiemment, dit le Journal de Smyrne, le Baïram qui doit faire cesser le calme plat politique qui régné a Constantinople, les affaires ayant été ajournées jusqu'a cette époque. On prétend que le second Tewdjihat doit paraître après le Baïram, mais on ne s'attend pas a y trouver de grands changemens, la plupart des Pachas et gouverneurs ayant été confirmés dans leurs postes. On parle beaucoup d'une ordonnance qui doit bientôt paraître ayant pour but de modifier le costume des Ulemas et l'uniforme de l'armée. Le Sultan s'étant aperçu que les gardes qui le précèdent avaient conservé l'antique usage d'écartter toutes les personnes qui se trouvent sur son passage, vient de donner l'ordre qu'on laissat indistinctement s'approcher tout le monde de sa personne et de lui remettre des placets.

On écrit d'Ihrayl, qu'un navire Turc était arrivé dans cette ville et qu'après avoir débarqué sa cargaison l'on avait découvert a son bord un individu attaqué de la peste. Des mesures promptes et énergiques avaient été prises pour arrêter les progrès du mal et en concentrer le germe a bord du dit bâtiment. On parlait aussi a Constantinople d'une nouvelle tentative d'arrangement entre la Porte et Méhémed Ali. D'après ce qu'on a pu recueillir il paraît que Méhémet Ali consentirait a augmenter ses sacrifices d'argent, mais il voudrait en retour que son indépendance fut reconnue ainsi que les droits de sa dynastie au gouvernement de l'Egypte et de la Syrie. — L'état sanitaire de Constantinople est satisfaisant, aucun cas de peste ne se manifeste depuis plusieurs jours, et l'on attribue cette amélioration aux froids excessifs qui régnent en ce moment dans cette ville.

NOUVELLES DIVERSES.

— On lit dans le Diaro di Roma: Sa Sainteté le Pape a prononcé au consistoire une allocution relative a la déportation de l'Archevêque de Cologne. Cette allocution approuve entièrement la conduite du prélat.

— On écrit de Francfort que Don Louis de Silva, adjudant de Don Carlos, a passé dernièrement par cette villa. On le dit chargé d'une mission secrète auprès de la princesse de Beira.

— Les journaux des Etats-Unis portent que la ville de Cassilda, port de l'île de la Trinité, avait été presque entièrement détruite par une tempête, et que plusieurs navires rvaient péri corps et biens.

— Cinq mille hommes de troupes anglaises devaient partir d'Irlande pour le Canada.

— L'infant Don Francisco et sa femme on failli être enlevés par une troupe de cavaliers qui les surprirent dans une promenade aux environs de Madrid.

— Le Ministère espagnol vient d'être recomposé de la manière suivante: Le général Espartero, a la Guerre, (l'interim restant au baron del Solar); Mr. Mon, aux Finances; Mr. de Sommeruelos, président des Cortés; Mr. Castro, a la Justice. Le ministre de la marine n'était pas encore nommé.

— Il a été décidé récemment en Prusse, qu'aucun officier ne pourra remplir les fonctions d'aide-de-camp, s'il ne parle parfaitement la langue française.

ANNONCES.

Joseph Hutwert de Vienne en Autriche a l'honneur de prévenir le Public, qu'il a reçu ces jours-ci, divers objets d'habillement pour hommes et pour dames tels que manteaux, chapeaux, gants et divers autres effets de modes. Rue d'Herms Nr. 24.

Le sousigné, venant de Paris, où il a dirigé un atelier de tailleur, s'est établi dans la Capitale. Il se recommande au Public comme tailleur, pouvant fournir aux messieurs un ouvrage parfait et du dernier goût. Il loge près de la placé de la poste chez Mr. Egen, tailleur.

J. A. Schuster.

(SUPPLEMENT).

Le gérant responsable Jean A. Balis.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ του 59. αριθ. του Ελληνικού Ταχυδρομίου του 1838 έτους.
 SUPPLÉMENT au N° 59. DU COURIER GREC.

Η Γενική των Ταχυδρομίων Διεύθυνσις γνωστοποιεί εις το κοινόν ότι θέλωσα να εωςάωγη την αλλαγή οργανισμού της Στρατιωτικής Μεταφοράς των Εγγράφων, ετοιμασθέντος κατ'επίτηδες του Εγγράφου των Εγγράφων των Εγγράφων του Αττικού Ταχυδρομίου 6 Μ α ξ ι μ λ ι α τ ο ς.

SERVICE DES POSTES.

La direction générale des postes a l'honneur de prévenir le public, que voulant faciliter les correspondances du continent avec les lies, elle a modifié ainsi qu'il suit, le service du paquebot à vapeur le Maximilien, en diminuant le prix de transport.

Αρχιπόρτος. Départ.	Επιπόρτος. Retour.
Από Ναύπλιον εις Ηράκλειον, de Nauplie, à Spetzia.	Από Τύνωσιν εις Σύρα, de Tinos, à Syra.
Από Ηράκλειον εις Ηράκλειον, de Spetzia, au Pirée.	Από Σύρα εις Κόβον, de Syra, à Céphalos.
Από Ηράκλειον εις Καλαμάκι, de Spetzia, à Calamaki.	Από Ηράκλειον εις Κόβον, de Spetzia, à Céphalos.
Από Ηράκλειον εις Κόβον, de Spetzia, à Céphalos.	Από Ηράκλειον εις Κόβον, de Spetzia, à Céphalos.
Από Κόβον εις Σύρα, de Céphalos, à Syra.	Από Ηράκλειον εις Ναύπλιον, de Spetzia, à Nauplie.
Από Σύρα εις Τύνωσιν, de Syra, à Tinos.	

Διοργανισμός της υπηρεσίας του ατμοπληκτικού 6 Μαξιλιανός.
 Organisation du service du Paquebot à vapeur le Maximilien.

Από. de	Εως. à	Από. de	Εως. à
1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32

Αντίστοιχος δια των μετακινήσεων, έκείνης με το κτήνος των ταχυδρομίων 6 Μ α ξ ι μ λ ι α τ ο ς.
 Tarif pour les passagers du paquebot à vapeur.

Μέρη του δουλίου το κτήνος ταχυδρομίων.	Το δίκτυον του δουλίου εις μίλλιας ταχυδρομίων.	Ταξί των θέσεων.	Αντίστοιχος δια των θέσεων των επιπέδων.
Ενδοίς ού σε φαι το service du paquebot.	Τόπος δουλίου: Ζωγράφου, Ημεν de départ.	Α, Β	1, 2, 3, 4, 5
1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32
33	34	35	36
37	38	39	40
41	42	43	44
45	46	47	48
49	50	51	52
53	54	55	56
57	58	59	60
61	62	63	64
65	66	67	68
69	70	71	72
73	74	75	76
77	78	79	80
81	82	83	84
85	86	87	88
89	90	91	92
93	94	95	96
97	98	99	100

Εν Αθήναις, την 28 Δεκεμβρίου 1837.

Ο Διευθυντής της Γεν. Διευθ. των Ταχυδρομίων, Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.

Athènes, le 28 Décembre 1837.

Le Directeur général des Postes G. SCOUFOS.

Year	1870	1880	1890	1900	1910	1920	1930	1940	1950	1960	1970	1980	1990	2000
Population	100	150	200	250	300	350	400	450	500	550	600	650	700	750
Area	100	150	200	250	300	350	400	450	500	550	600	650	700	750
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
 EAST ASIAN LIBRARY
 1207 EAST 58TH STREET
 CHICAGO, ILLINOIS 60637